

[Ole Espersen]

muligt også på basis af konkret viden fra anklagemyndighed, fra politi og fra ministerium at argumentere for eller imod, når det drejer sig om dette spørgsmål, og jeg er helt enig med ministeren i, at så behøver vi heller ikke flere undersøgelser.

Jeg mener, at beslutningsgrundlaget må foreligge i løbet af dette år, og så vil jeg tro, at det vil være rimeligt med lovændringer. Jeg mener, at retslægerrådet har megen ret i, at selv om man måske ikke direkte kan påvise de følger af isolation, som nogle mener der er, så taler almindelige menneskelige hensyn for, at vi begrænser isolationen så meget som muligt. Det mener jeg retslægerrådet har ret i, og derfor vil mit udgangspunkt også være, at vi må prøve at skabe begrænsninger for denne isolation tidsmæssigt eller på anden måde, men en fuldstændig afskaffelse vil ikke kunne komme på tale efter vores opfattelse.

Med hensyn til det sidste lovforslag, nr. L 25, der vedrører overskudsinformation, eller hvad man nu vil kalde det, tilfældighedsfund, som nogle kalder det, skal jeg kun sige, at det er betydelig mere kompliceret, end man gør det til i forslaget fra VS' side.

Man vil se – og det har man også refereret – at professor Gammeltoft-Hansen ikke mener, at der bør indføres regler, der indebærer et forbud mod brug af information af den karakter.

En nylig fremkommet svensk betænkning behandler spørgsmålet, og man er kommet til det resultat, at man ikke kan afvise brugen af overskudsinformation, som man kalder det dér. Man mener, man kan bruge det, og man nævner en række tilfælde, hvor man mener det bør kunne bruges. Jeg må sige, at de tilfælde, således som de opremses i betænkningen, efter min opfattelse nærmest tenderer i retning af den samme opfattelse, som professor Gammeltoft-Hansen har, nemlig at man i al almindelighed skal kunne bruge overskudsinformation. Jeg er ikke sikker på, at man skal gå så vidt, men i hvert fald er spørgsmålet så kompliceret, at vi ikke bør tage stilling til det, før strafferetsplejeudvalget har færdigbehandlet også denne side af det kommissorium, som udvalget har i øjeblikket.

Hagen Hagensen (KF):

Det er jo lovforslag, som vi kender fra tidligere år, og jeg vil for mit vedkommende nøjes med at henvise til, hvad jeg har sagt om disse forslag tidligere, navnlig i 1981-82, 1. samling – det står i Folketingstidende, sp. 927 og de følgende spalter.

Jeg kunne vist egentlig nøjes med at sige det, for deri ligger også, at vi ikke kan godtage forslagene, som de er fremsat af VS – heller ikke denne gang. Jeg synes dog, der er grund til at føje til, at vi meget vil understrege, hvad justitsministeren sagde: at der er forhold, der skal røres ved, der er forhold, der skal klares af på en eller anden måde, og det gælder ikke mindst spørgsmålet om varetægtsfængslingers længde og spørgsmålet om isolation.

Og når nu hr. Ole Espersen var enig med justitsministeren i, at vi må vente på de arbejdsgrupper, der er i gang med at undersøge disse forhold, beder jeg så mindeligt om, at det i alt fald må lykkes i denne justitsministers tid at få et resultat frem. Det lykkedes ikke at få det i den forriges, og jeg tror endda, det går så langt tilbage, at allerede medens hr. Ole Espersen var formand for retsudvalget, drøftede vi disse forhold. Vi er desværre ikke kommet længere, men det trænger sig på.

Jeg er enig i, at det skal undersøges nøje, før der træffes en afgørelse om, hvordan forholdene bør være fremover, men jeg vil også godt understrege, at det siden 1978 er domstolenes ansvar, når folk hendsidder i varetægt og også i isolation. Jeg synes – og det har jeg sagt før – at domstolene meget nøje må følge med i de sager, hvor der gøres brug af varetægtsfængsling, og søge dem fremmet mest muligt. Det vil altså sige, at man skal efterforske disse sager så hurtigt, som det er muligt, og også nå til, at varetægtsfængslinger eller i hvert fald isolation helt eller delvis kan bringes til ophør så hurtigt, som det nu engang er muligt.

Så vil jeg lige føje til i anledning af, at hr. Ole Espersen sagde noget om, at det konservative folkeparti havde ønsket at gøre det lettere at varetægtsfængsle, at jeg vedkender mig det på ét punkt, som vi desværre ikke har fået igennem, og vi vil godt blive ved med at minde om, at der her er et lille problem, der skal løses.

Vi finder, at der i voldssager kan være tale om, at man skulle have adgang til at vare-